

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

«Η Κύπρος είναι μια αστείρευτη πηγή έμπνευσης.» Η συγγραφέας Ιβ Μάκις στο Literature.gr By Literature | Mar 25, 2015

Η συγγραφέας Ιβ Μάκις γεννήθηκε στο Νότινχαμ από Ελληνοκύπριους γονείς που μετακόμισαν στην Αγγλία τη δεκαετία του 1960. Είναι παντρεμένη, έχει δύο παιδιά και ζει στην Αγγλία και την Κύπρο. Το πρώτο της βιβλίο EAT, DRINK AND BE MARRIED, εκδόθηκε σε πέντε γλώσσες και τιμήθηκε με το Βραβείο Young Booksellers International Book of the Year. Το Literature.gr επικοινωνήσε μαζί της με αφορμή το νέο της βιβλίο το ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Πως προέκυψε στην καριέρα σας η συγγραφή;

Δεν νομίζω ότι το γράψιμο είναι μια απόφαση – είναι μια ανάγκη. Πάντα μου άρεσε να γράφω στον ελεύθερο χρόνο μου ως μια μορφή χαλάρωσης και απόδρασης. Απέκτησα μια πιο σοβαρή προσέγγιση στο γράψιμο, όταν γεννήθηκε η κόρη μου πριν από δεκαέξι χρόνια. Άφησα τη δουλειά μου ως δημοσιογράφος για να την μεγαλώσω και ήταν η τέλεια ευκαιρία στη ζωή μου να γράψω ένα βιβλίο. Μου πήρε αρκετά χρόνια για να γράψω το μυθιστόρημα, αλλά ήμουν αρκετά τυχερή να βρω εκδότη σχετικά γρήγορα

και αυτό μου επέτρεψε να αναλάβω την συγγραφή ως πλήρη απασχόληση. Πρόσφατα, άρχισα να διδάσκω στο Πανεπιστήμιο του Nottingham, κάτι το οποίο έχει δώσει στη ζωή μου ισορροπία, αλληλεπιδρώ με άλλους συγγραφείς και φοιτητές και έχω πλέον ένα σταθερό εισόδημα !

Στα βιβλία σας είναι εμφανής η επιρροή της καταγωγής σας. Πόσο σας έχει εμπνεύσει η πολιτιστική κουλτούρα σας;

Οι γονείς μου έφυγαν από την Κύπρο το 1960 και μεγάλωσα στην Αγγλία, αλλά το νησί ήταν μια σταθερή παρουσία στη ζωή μας και συχνά το θέμα συζήτησης στο Κυριακάτικο τραπέζι μας. Τα προβλήματα στο νησί, πολιτικά και κοινωνικά αναφέρονταν και ιστορίες για τους θείους και τους παππούδες που πολέμησαν στο πλευρό των Βρετανών το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Επαναστάτησαν ενάντια στην αποικιοκρατία στη δεκαετία του 1950 και αντιστάθηκαν στην τουρκική εισβολή το 1974. Δεν γνώριζα τότε, ότι οι συζητήσεις που άκουγα για τους αγώνες της Κύπρου, θα κατείχαν κάποτε μία τέτοια εξέχουσα θέση στο γραπτά μου. Η Κύπρος είναι μια αστείρευτη πηγή έμπνευσης. Όπως έγραψα στο πρώτο μου βιβλίο είναι η γη των αταίριαστων συναναστροφών. Της νηστείας και του γλεντιού και των συρματοπλεγμάτων που χωρίζουν μια κοινότητα που λαχταρά να είναι μία. Ένα μέρος από τουρίστες που απολαμβάνουν ηλιοθεραπεία σε απόσταση αναπνοής από τις ένοπλες δυνάμεις που περιπολούν σε μια γραμμή που χωρίζει δύο εθνικές κοινότητες. Είναι ένα μέρος γεμάτο με αντιφάσεις και διχόνοια, όπου τα υπέροχα αποικιακά κτίρια τα οποία έχουν αφεθεί να καταστραφούν, στέκονται δίπλα σε αντιαισθητικά κτίρια και ατημέλητα οικόπεδα και τα γεμάτα παραθαλάσσια εστιατόρια των οποίων δείπνα σερβίρονται σε μικρή απόσταση με τα πόδια από τα πολυσύχναστα φιλανθρωπικά ιδρύματα όπου οι άνθρωποι περιμένουν στην ουρά για το μερίδιό τους. Αυτό που μου αρέσει περισσότερο στην Κύπρο είναι οι άνθρωποι – οι πραγματικοί άνθρωποι και ιδίως η παλαιότερη γενιά. Ο καθένας έχει μια ενδιαφέρουσα ιστορία να πει, αν ρωτήσεις όπως κάνω εγώ.

Οι χαρακτήρες σας είναι πολύ ζωντανοί. Βασίζονται σε αληθινές προσωπικότητες;

Κυρίως ναι, ειδικά στο πρώτο βιβλίο. Υπάρχουν ιδιαίτεροι χαρακτήρες στην οικογένειά μου, ως συνέπεια της ελληνικής καταγωγής μας, έτσι οι συγγενείς και οι φίλοι έχουν τροφοδοτήσει τη φαντασία μου και υπηρετούν ως μούσες μου. Η γιαγιά στο πρώτο μου βιβλίο βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό

στη δική μου γιαγιά που ήταν η σοφή γυναίκα και προξενήτρια στη περιοχή που έμενε και διάβαζε το μέλλον σε φλιτζάνια του καφέ. Ήταν το κέντρο της προσοχής της κοινότητας της, μια «προσωπικότητα μεγαλύτερη από τη ζωή» και έχει αφήσει μια βαθιά εντύπωση σε όλα τα εγγόνια της. Υπήρξα τυχερή να γιορτάσω τη ζωή της σε ένα βιβλίο .

Έχετε έρθει σε επαφή με τους κύπριους αναγνώστες;

Έχω δώσει δεκάδες παρουσιάσεις και παραστεί σε εκδηλώσεις βιβλίων και ομιλίες σε βιβλιοθήκες σε διάρκεια ετών και έχω έρθει σε επαφή με όλα τα είδη των αναγνωστών. Βρετανούς, Βρετανο-Κύπριους. Τα βιβλία μου δεν είναι απευθύνονται στο κυπριακό κοινό ιδιαίτερα, αλλά είχα μεγάλη υποστήριξη και αποδοχή από ανθρώπους όλων των εθνικοτήτων που ζουν στο νησί.

Έχετε δηλώσει ότι γράφατε ακόμα και στο αυτοκίνητο όταν περιμένατε την κόρη σας. Πόσο αφοσιωμένη είσαστε στην πλοκή των βιβλίων σας;

Πάντα ξεκινώ με μια χαλαρό σχέδιο στο μυαλό μου, μια αρχή και ένα τέλος και τα θέματα που θέλω να εξερευνήσω. Βάζω σάρκα σιγά – σιγά στο σχέδιο καθώς περνάει ο καιρός και είμαι αρκετά ευέλικτη, προσπαθώντας διάφορα και απορρίπτοντας ότι δεν χρειάζεται. Έχω αρχίσει τουλάχιστον μισή ντουζίνα βιβλία που δεν τα έχω ολοκληρώσει. Μου αρέσει να δοκιμάζω διαφορετικούς τρόπους αφήγησης μιας ιστορίας μέχρι να βρω αυτό που φαίνεται να λειτουργεί καλύτερα.

Ποιος κάνει το μεγαλύτερο λογοτεχνικό ταξίδι, ο συγγραφέας ή ο αναγνώστης;

Θα πρέπει να πω ο συγγραφέας που ζει με το βιβλίο και τους χαρακτήρες του για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα βιβλία μου για μένα ήταν όλα ένα ταξίδι: Από την ανακάλυψη για τον εαυτό μου και τον κόσμο γύρω μου, μια εξερεύνηση των συναισθημάτων που έχω νιώσει, αλλά και άλλων που φοβάμαι, και έχω αναγκάσει τον εαυτό μου να συλλογιστεί. Οι επιστολές στο βιβλίο «Το κουτί των αναμνήσεων» ίσως ήταν το πιο δύσκολο ταξίδι σε μια άγνωστη κουλτούρα και ιστορική περίοδο,

παρασύροντας τη φαντασία μου σε πολύ σκοτεινά και στενάχωρα μονοπάτια.

Το βιβλίο σας "Eat Drink and be married", τιμήθηκε με το βραβείο Booksellers International Book of the Year. Πόσο σημαντικό ρόλο έπαιξε στην αυτοπεποίθησή σας ως συγγραφέα;

Είμαι πολύ ευγνώμων σε αυτούς που ψήφισαν για το βιβλίο μου και βοήθησαν να τραβήξει την προσοχή σε μια πολύ ανταγωνιστική αγορά. Το βιβλίο πούλησε πολύ και μου επέτρεψε να αναλάβω μια καριέρα ως συγγραφέας. Νομίζω ότι η εμπιστοσύνη στο εαυτό μου έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια αν και δεν είμαι λιγότερο αυτοκριτική σήμερα από ό,τι ήμουν πριν από δεκατρία χρόνια. Όσο περισσότερο γράφω τόσο περισσότερες απαιτήσεις έχω από τον εαυτό μου και βρίσκω ακόμη δυσκολότερο το γράψιμο.

Στο βιβλίο σας: "Το κουτί των αναμνήσεων" η γραφή σας είναι πρωτοπρόσωπη. Διαβάζουμε τις σκέψεις της ίδιας της Μαριάμ και του Γκαμπριέλ να περιγράφουν την θλιβερή ιστορία της ζωής τους, η οποία εξελίσσεται στο τραγικό ιστορικό γεγονός της γενοκτονίας των Αρμενίων. Πόση έρευνα χρειάστηκε από εσάς για να τοποθετήσετε τους ήρωες του βιβλίου σας, τόσο επιτυχημένα, σε αυτό το πλαίσιο;

Εξαιρετικά δύσκολη έρευνα και πολύ χρονοβόρα. Το πιο δύσκολο πράγμα ήταν να γράψω για ένα τόσο τραγικό θέμα, χωρίς ωστόσο να γίνω λυπητερό ή συναισθηματικό. Προσπάθησα και απέτυχα, για πολλά χρόνια να βρω το σωστό τόνο, αλλάζοντας την σύνταξη από το πρώτο πρόσωπο στο τρίτο και πάλι πίσω. Αρχικά, ήμουν πάρα πολύ ευλαβική με το αντικείμενο και οι χαρακτήρες μου δεν ήταν αρκετά πραγματικοί.. Όταν η φωνή του Γαβριήλ ήρθε δύο χρόνια, αφότου ξεκίνησα τη συγγραφή του βιβλίου, κατάλαβα ότι ήταν το κλειδί για την αφήγηση της ιστορίας. Μέσω του Γαβριήλ ήμουν σε θέση να πω την ιστορία με τον τρόπο που ήθελα, μια έναν τόνο ελαφρότητας που έλειπε, μέσα από μια αντι-ήρωα και αξιαγάπητο απατεώνα. Ο Γαβριήλ είναι η καρδιά του βιβλίου και πιστεύω ότι το «Το κουτί των αναμνήσεων» είναι ουσιαστικά η ιστορία του.

Στα βιβλία σας παρουσιάζονται πολύ όμορφα τα έθιμα και η μαγειρική της καταγωγής σας. Εσείς μαγειρεύετε;

Το φαγητά που περιγράφονται στο βιβλίο είναι των Αρμενίων που δεν είναι ανόμοια της κυπριακή κουζίνας με τις ανατολικές επιρροές της. Λατρεύω το φαγητό και επίσης μου αρέσει να μιλώ και να γράφω για το φαγητό, αλλά δεν μαγειρεύω πολύ καλά. Προτιμώ να περνώ το χρόνο μου γράφοντας αντί να σχεδιάζω γεύματα και να πηγαίνω για ψώνια για τα συστατικά τους γι 'αυτό και προτιμώ την γρήγορη μαγειρική και εύκολα πιάτα της τελευταίας στιγμής. Η μητέρα μου και η αδελφή μου είναι οι πραγματικές μαγείρισσες στην οικογένειά μου και δεν θα προσπαθήσω καν να ανταγωνιστώ με εκείνες.

Read more at: <http://www.literature.gr/>